

at søge en saadan Bemyndigelse ved Lov. Der har i den Tid, jeg har været Minister, været rettet en Række Henvendelser til mig, og jeg har maattet svare paa dem alle, at det i og for sig godt kunde være, at de paagældende havde Ret i, at der var en urimelig Avance paa de Varer, de efterhaanden præsenterede, men at Ministeriet savnede Beføjelse til at gaa til en Undersøgelse i Detailler af disse Forhold. Jeg maatte bruge den samme Vending som det ærede Medlem, at det var i og for sig i høj Grad ønskeligt at kunne skaffe sig saadanne Oplysninger, og at Ministeriet ogsaa var betænkt paa at søge at skaffe sig dem ved Lov.

Nu sagde det ærede Medlem videre i sine Betragtninger over disse Prisorhold, at det, man fra Regeringens Side gør ved dette Lovforslag, er, at man søger at skyde paa Kapitalen, men man rammer de næringsdrivende. Ja, det er ikke for mig afskrækkende, hvem man rammer. Hvis der er nogen, der er skyldig, er det mig om at gøre at ramme dem. Uanset om det er Storkapitalister eller Smaakapitalister, forekommer det mig, at Samfundets almindelige Befolkning maa have et Krav paa ikke at blive behandlet paa uretfærdig og urimelig Maade af dem, der i Kraft af en større eller mindre Kapital har en særlig Magt i Samfundet. Naturligvis har jeg ikke ventet, at denne Lov skulde omkalfatre hele den økonomiske Udvikling, den ændres sikkert ikke ved en Priskontrol som den, her foreslaas. Men jeg har ogsaa Tid til at tage eet Skridt ad Gangen, og dette er ganske utvivlsomt et Skridt paa den rigtige Vej, hvad jeg altsaa har forstaaet, at det ærede Medlem, der tælte paa Venstres Vegne, for et Par Aar siden ogsaa mente, det maatte siges at være.

Det ærede Medlem talte saa om, at det, man skulde ramme, var Boykotning, Prisaftaler og deslige, som jeg erkender ogsaa findes, og som i en Række Tilfælde utvivlsomt er værd at ramme, og det er jo ogsaa Formaålet. Det Lovforslag, jeg har fremsat, vil give den nødvendige Beføjelse til at skride ind baade overfor Enkeltmandsaager og overfor kollektiv Aager. Der er intet i Vejen, alt vil gennem dette Lovforslags Beføjelse kunne blive oplyst. Jeg lægger unægtelig Hovedvægten paa den Oplysningspligt, som ved Lovforslaget paalægges dem, der driver Handel med Varer eller Fabrikation af Varer.

Jeg er enig i, at der er mange utiltalende Former for Boykotning, jeg tror, at det ærede Medlem, som brugte disse

stærke Ord om Boykotning, ogsaa vil have lagt Mærke til, at der i Øjeblikket foregaar en Boykotning overfor København og dens Forsyning med Fisk, og jeg har ganske vist set, at det ærede Medlems Presseorgan ikke er indigneret i den Anledning, men at Indignationen vender sig andre Steder hen. Det er ikke desto mindre rigtigt, at da man paa kommunalt Initiativ i København har søgt at sikre Befolkningen en Fisketilførsel, som under andre, privatkapitalistiske Forhold var helt eller delvis udelukket, en Tilførsel til Priser, som svarer til, hvad Fisken til enhver Tid er værd, har man fra Fiskehandlernes Side nu iværksat en Boykotning overfor dette Forsøg paa ad det kommunale Initiativs Vej at øve Indflydelse paa Priser og Tilførsel, og denne Boykotning finder sit Forsvar i Venstres Presse, hvilket unægtelig forbavser mig. Jeg forstaaer ikke rigtig at faa de Ting til at harmonere med hinanden: det ærede Medlem, der som Venstres Ordfører her taler om, at man skal vende sig imod Boykotning, og det ærede Medlems Presse, som forsvare Boykotning og angriber den Kommune, der søger at bekæmpe denne Boykotning og værges Befolkningen derimod.

Men naar det ærede Medlem altsaa interesserer sig for Kampen mod Prisaftaler og Boykotning, saa forstaaer jeg unægtelig ikke, hvorfor den Regering, han var Medlem af, da ikke fremsatte Forslag i den Henseende. Det er flere Aar siden, et saadant Forslag var udarbejdet, jeg staaer her med det som et Arvestykke, jeg har overtaget. Dette Forslag, som drejer sig om kollektive Aftaler og om Undersøgelse af derhen hørende Forhold, var udarbejdet i det foregaaende Ministerium, men det blev aldrig fremsat. Kærligheden til Befolkningen og Afskyen overfor Prisaftaler og Boykotning har altsaa ikke været saa stærk, at man har anset det for rimeligt at fremsætte dette Forslag, og jeg er derfor bange for, at den Kærlighed, det ærede Medlem lægger for Dagen, naar han nu taler om at ville bekæmpe Prisaftaler og Boykotningsforsøg, er af en noget platonisk Art.

Naar det hævdes, at det, som her foreligger, aldeles ikke er nogen Fortsættelse af, hvad den forrige Regering beskæftigede sig med, tør jeg maaske dog i al Beskedenhed nævne, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der som Finansminister og Statsminister beskæftigede sig her i Tinget med Oprettelsen af Valutaegaliseringsfonden og derunder med Diskussioner, der var ført i den forudgaaende Valutakonference, hvor